

gribende Betydning; men der maa dog lægges nogen Vægt paa dem. Jeg skal lade staa hen, om Tidsfristen til 1ste Januar 2000; som nævnes i Forslagets § 1, ikke er temmelig lang. Jeg tror, at denne Koncessionsperiode vilde være længere, end man ellers i Reglen plejer at indrømme. Affattelsen af § 4 er, som det synes mig, lidt uklar, naar det hedder, at det skal staa aabent at benytte en hvilken som helst Bevægkraft paa denne Bane. Det er mig ikke ganske klart, om her tillige er tænkt paa Hestekraft; der er formodentlig kun tænkt paa Maskinkraft. Men hvis dette ikke er Tilfældet, og hvis man muligvis nærmest tilsigter et Anlæg, der skulde have Karakteren af en Sporvej, vil jeg gøre opmærksom paa, at i saa Fald behøves der ikke nogen særlig Lov; paa et saadant Anlæg vil der kunne gives Koncession i Henhold til den bestaaende Lov om Anlæg af Sporveje. Hvis det imidlertid er Tanken at ville have en virkelig Jernbane, bør Udtrykkene i § 4 antagelig ændres. — Dernæst vilde det være ønskeligt, at der blev føjet nogle Bestemmelser til, om, at Koncessionshaverne skulde underkaste sig Afgørelse af Ministeren for offentlige Arbejder med Hensyn til saavel Anlægget som Driften i alle Enkeltheder, samt at de maatte finde sig i, at andre Baner eventuelt kunne faa Tilslutning til dette Anlæg, og endvidere bære alle Udgifterne ved Ministeriets Kontrol. — Fremdeles vilde det være ønskeligt, at der tilføjes en Bestemmelse om — hvad Tilfældet har været i senere Love, af den Art — at Bestyrelsens Medlemmer skulde være danske Undersaatter og have dansk Indfødsret. Dette er en Bestemmelse, der ikke har været indført i de ældre Koncessionslove, men som maa anses for at være velbegrundet. — Det vil dernæst være rigtig noget at ændre Affattelsen af § 7 vedrørende Statens Indløsningsret, for nøjere at præcisere de Regler, hvorefter Indløsningsret skal kunne ske; fremdeles, at Bestemmelsen i § 9 om det Depot, der bliver at stille, faar en noget anden Affattelse, saaledes, at Depotet kommer til at tjene til Sikkerhed for alle de Forpligtelser, som Koncessionshaverne i forskellig Retning maatte paadrage sig. — Endelig er det ønskeligt, at der tilføjes en Bestemmelse i Lighed med, hvad der er Tilfældet i Loven om en Amagarbane, nemlig, at Loven faar en begrænset Gyldighed, f. Eks. 5 Aar. Naar der ikke inden Udløbet af denne Tidsfrist er meddelt Koncession, falder Loven bort. Det har vist sig ved tidligere Lejlighed, at det er

uheldigt af have slige Koncessionslove hestaaende med Gyldighed i ubegrænset Tid, idet en saadan Lov da senere vil kunne blive anvendt i Strid med de Forudsætninger, som vare bestemte, da Loven blev given. — Det vil ses, at de her fremsatte Bemærkninger ikke berøre noget principielt i Loven, og jeg kan gentage, at der ikke fra Regeringens Side vil gøres nogen Modstand mod Lovforslaget. Men jeg vil tilføje, at hvorvidt et Anlæg som dette kan have Udsigt til at blive rentabelt, maa jeg ganske lade staa hen. For saa vidt private skulde have Lyst til at sætte Penge deri, ser jeg ikke Grund til, at Staten modsætter sig det. Kun maa de være paa det rene med, at de ikke kunne gøre sig nogen Forventning om Støtte fra Statskassens Side i Tilfælde af, at deres Forhaabninger med Hensyn til Rentabiliteten skulde blive skuffede.

Forslagsstilleren (Jens Busk): Jeg maa jo takke den højtærede Minister for hans velvillige Udtalelser. Det forekommer mig, at de, der have Interesse af denne Sag, ikke have Grund til at beklage sig over de Fordringer, den ærede Minister stiller.

Det første, den ærede Minister nævnte, var jo, at der i § 1 foreslaas en Bemyndigelse til at give Eneret indtil 1ste Januar 2000, idet Ministeren mente, at dette Tidsrum ikke burde være saa langt, men at det burde begrænses noget mere. Dette Punkt har jo ikke nogen praktisk Betydning. Dernæst omtalte Ministeren § 4, hvor der staar: „Som Bevægkraft maa efter Koncessionshaverens eget Valg anvendes hvilken som helst Kraft, og det tillades, at denne bliver forskellig paa de forskellige Aarstider“. Efter de Oplysninger, jeg har modtaget af dem, der have Interesse af dette Baneforetagende, have de, saa vidt jeg ved, dermed ment, at de ogsaa skulde kunne anvende Elektricitet, og at de ikke skulde være forpligtede til udelukkende at anvende Dampkraft, som jo ellers er den eneste Bevægkraft, der anvendes til Jernbaner her i Landet. Endvidere nævnte Ministeren, at det skulde være danske Folk, der skulde sidde i Bestyrelsen, og det forekommer mig at være et fuldstændig berettiget Forlangende fra Ministerens Side. Det bør være danske Folk, der sidde i Bestyrelsen for denne Bane, det er ikke mere end billigt, og dette Forlangende kan neppe nogen have noget imod. — Endelig nævnte den ærede Minister, at der skulde være en Tidsfrist